

Jens Thomsen (B.) kritiserede, at der gives en højere Løn for Nødhjælpsarbejde, end der kan opnaas ved Landbrugsarbejde. »At man gør det, forøger efter min Mening Arbejdsløsheden i Stedet for at nedbringe den, idet det frister Ungdommen væk fra Landbrugsarbejdet over til Nødhjælpsarbejdet, og naar den først er kommet over i Nødhjælpsarbejdet, gaar den ganske automatisk i Løbet af ganske kort Tid derfra ind i Arbejdsløsheden.« Der er altid et bestemt Forhold mellem Landbrugets Forrentningsevne og Arbejdsløsheden, idet Arbejdsløsheden er lille, naar Landbrugets Forrentning er stor, og omvendt. Skal Arbejdsløsheden kunne nedbringes, maa det derfor ske ved, at der tilvejebringes saadanne Priser paa Landbrugets Salgsvarer, at en almindelig dygtig Landmand kan opnaa samme Løn ved at arbejde i sin egen Bedrift, som der betales for tilsvarende Arbejde i andet Erhverv.

Socialministeren gjorde gældende, at *Arbejdsløshedsstatistikken* i de senere Aar var blevet mere fuldstændig, end den tidligere havde været, og at der derfor var flere ledige i 1929, end Statistikken gav Indtryk af. I øvrigt pegede Ministeren paa, at Antallet af beskæftigede i 1930—38 var steget med 21 pCt., medens der i 1924—30 kun havde været en Stigning paa 6 pCt. Skønt der næsten ingen Udvandring har været i de senere Aar, var det derfor lykkedes at skaffe Beskæftigelse til største Delen inden for de nye Aargange, der er vokset op.

Carsten Raft (K. F.) gav Udtryk for den Anskuelse, at Fejlen ved den bestaaende Ordning laa i, at Regeringen gennem sin Erhvervspolitik indskrænkede Mulighederne for Erhvervene, tog det Udbytte, der skulde skabe nyt Arbejde, og midt under Arbejdets Udførelse lagde nye og uventede Udgifter paa Omkostningskontoen. Der er paa den Maade skabt Usikkerhed i Forretningslivet. Man kan vel operere med de Forretninger, man har, men der er ingen, der anlægger ny Kapital under disse usikre og løse Forhold. I Stedet for at binde og lamme og baste og paa enhver Maade plyndre Erhvervene burde man støtte, stimulere og hjælpe dem og gøre, hvad man kan for at sætte dem i Gang. »Det er Vejen frem, det er Maaden, hvorpaa det kan gøres. Den er fulgt i andre Lande.«

I Tilslutning til Socialministerens Udtalelser hævdede *Rager* (R. V.), at i det Øjeblik der igen blev lukket op for Udvandringen og vi kom ned paa lavere Fødselstal, vilde vi snarere faa for faa Arbejdere end for mange. Han mente i øvrigt, at det vilde hjælpe meget stærkt, hvis alle inden for de private Erhverv vilde gøre en positiv Indsats efter deres større eller mindre Evne for at skaffe blot lidt Arbejde, hvilket alt i alt ikke vilde forslaa saa lidt.